

MODTAGET 27 OKT. 1983

TIBSSKRIFTSCENTRET
KØBENHAVN

HVAD ER
NTA?

NEJ TIL ATOMVÅBEN

HAND
?ATM

NEI TIL ATOMVÅPEN

HVAD ER NTA ?

Udgivet af Nej til Atomvåbens
Kampagnegruppe, oktober 1983

NEJ TIL ATOMVÅBEN
DRONNINGENSGADE 14
1420 KØBENHAVN K
(01) 54 86 86
Giro: 6 67 50 50

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord.....	side 1
Nej til Atomvåbens dannelse...	side 2
Nej til Atomvåbens politiske grundlag.....	side 4
Nej til Atomvåbens struktur...	side 8
Internationalt fredssam- arbejde.....	side 11

FORORD

NEJ TIL ATOMVÅBEN (NTA) er en græsrodsbevægelse, som er uafhængig af parti- og blokpolitiske interesser. Siden starten i januar 1980 er der oprettet ca. 50 lokalgrupper og emnegrupper. Dertil kommer et lignende antal kontaktpersoner på uddannelsesinstitutioner og arbejdspladser og i byer uden lokalgrupper.

Denne pjece er ment som en introduktion til NTA, til de mange der - under indtryk af den stadigt voksende atomvåbenoprustning i øst og vest - ønsker at gøre en indsats for nedrustning og fred.

Første afsnit fortæller om baggrunden for NTA's oprettelse.

Andet afsnit består af NTA's politiske grundlag, som blev vedtaget på landsmødet i Kolding oktober 1982.

I tredje afsnit gennemgås NTA's opbygning og arbejds måder.

Til slut fortælles om det internationale fredssamarbejde, som er en vigtig del af NTA's arbejde.

NEJ TIL ATOMVÅBENS DANNELSE

Indtil oktober -79 havde der praktisk taget ingen offentlig debat været om det forslag om udstationering af 572 mellem-distanceraketter, som NATO's ministerrådsmøde skulle tage stilling til 12-13 december -79, og som ville få vidtrækkende konsekvenser for Europa.

Men i oktober -79 begyndte forskellige informationer om de farlige sider ved disse nye raketter at komme frem. Derfor tog en gruppe bestående af Erik Knudsen, Niels Munk Plum, Bodil Jensen, Jørn boye Nielsen og Poul Villaume m.fl. et initiativ til en underskriftsindsamling som skulle offentliggøres i annoncer i Politiken og Information den 17-18 november -79 og senere i to dobbeltsiders annoncer i de samme aviser den 27 november -79.

Annoncen var stilet til Folketinget og lød:

DANMARK KAN SIGE NEJ ! TIL FOLKETINGET

NATO SKAL I DECEMBER TAGE ENDELIG STILLING TIL ANSKAFFELSE AF ADSKILLIGE HUNDREDE NYE ATOMRAKETTER. INITIATIVET KAN INDLEDE EN NY FARLIG FASE I VÅBENKAPLØBET, FORDI VESTTYSKLAND HAR KRÆVET ENSTEMMIGHED, HAR DANMARK ET KONKRET MEDANSVAR.

VI OPFORDRER FOLKETINGET TIL AT TAGE AFSTAND FRA BÅDE WARSAWA-PAGTENS OG NATOS ATOMOPRUSTNING.

VI OPFORDRER ENDVIDERE FOLKETINGET TIL AT KRÆVE, AT REGERINGEN FÅR BESLUTNINGEN OM RAKETTERNES ANSKAFFELSE UDSAT, FORHANDLINGERNE MELLER NATO OG WARSAWA-PAGTEN BØR FØRST FØRSØGES. VILLIGHEDEN TIL REEL NEDRUSTNING FRA DET NUVÆRENDE STYRKENIVEAU BØR UNDERSØGES.

Noget nyt i annoncerne var fordømmelsen af både Warszawapagten og NATO's atomoprustning.

Den eneste større fredsorganisation var dengang Samarbejdskomiteen for Fred og Sikkerhed, som kun beskæftigede sig med oprustningen i vest.

Antallet af folk, der ønskede deres navn i annoncerne og som betalte de nødvendige 20 kr., var adskillige tusinde og langt flere end initiativtagerne havde forventet.

Efter annoncerens offentliggørelse og NATO's dobbeltbeslutning (som siger at raketterne skal opstilles december -83 hvis ikke forhandlingerne i Geneve "overflødiggør" det), voksede ideen frem om at indkalde til et møde for en større kreds af mennesker, herunder den tidligere ledelse af Atomkampagnen fra 1960'erne, for at drøfte yderligere aktiviteter mod atomoprustningen.

Dette skete ved et seminar den 12-13 januar -80 i Tidsvildeleje i Nordsjælland. Her blev det besluttet at starte Nej til Atomvåben. Det blev vedtaget, at det skulle være en græsrodsbevægelse. På seminaret blev det i en af gruppe-rapporterne udtrykt således: NTA skal være en tværpolitisk, antibureaukratisk bevægelse af enkeltpersoner, formeret i decentrale lokalgrupper, med et centralt kontor for koordination og inspiration.

Endvidere var man enige om på seminaret, at NTA skulle vende sig mod begge supermagters oprustning.

NEJ TIL ATOMVÅBENS POLITISKE GRUNDLAG

Nej til Atomvåben er en del af den verdensomspændende, folkelige bevægelse mod atomvåben.

Nej til Atomvåben afviser enhver forsvars- eller sikkerhedspolitik baseret på atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben.

Kampen mod atomvåben har vi givet første prioritet, fordi atomoprustningen gennem årtier har præget rustningskapløbet mellem supermagterne, og fordi den aktuelle udvikling i atomvåbensystemer og -strategier i særdeleshed har øget krigsfaren. Den aktuelle udvikling i atomoprustningen er dødsens farlig, ikke mindst for de europæiske folk.

Faren for en atomkrig øges dag for dag. Vi lever i en verden præget af sociale, økonomiske og politiske uligheder og modsætninger. Globalt gør flere og flere oprør mod de rige landes dominans over landene i den tredje verden. Denne nødvendige proces skaber farlige situationer, fordi den foregår samtidigt med en øget supermagtsinteresse i den tredje verden og en udvikling på atomvåbenområdet mod større ustabilitet.

Ustabiliteten skyldes udvikling - hos begge supermagter - af nye og mere "anvendelige" atomvåben. Denne udvikling går hånd i hånd med udviklingen af strategier for anvendelse af atomvåben i en begrænset atomkrig i Europa, og for første-brug af atomvåben mod modpartens atomvåben. Militærplanlæggerne begynder at tro på det absurde: Sejr i en atomkrig. Disse nye våben og strategier øger risikoen for at beslutningstagerne i en spændt situation vælger at trykke først på knappen, for at komme fjenden i forkøbet.

Denne udvikling af teorier om, og våben til, udkæmpelse af en atomkrig drives i begge supermagter frem af både et militær-industrielt kompleks og en tro på, at atomvåbenoverlegenhed kan omsættes i politisk-økonomiske gevinster i verdenspolitikken.

Ansvar for atomoprustningen hviler tungt på supermagterne USA og Sovjetunionen, der tilsammen råder over 95% af alle atomvåben. Men også de øvrige atomvåbenmagter og supermagternes allierede bærer deres del af ansvaret.

Ethvert land, der baserer sit forsvar på mulig anvendelse af atomvåben i krig, er medansvarlig, uanset om landet selv har atomvåben, eller lader sine allierede have dem. Derfor er også Danmark medansvarlig for den atomoprustning, der truer verden.

Vi afviser atomvåbenenes sikkerhed: En "sikkerhed", der bygger på truslen om at forvandle jorden til et rygende radioaktivt krematorium er menneskeligt uværdigt.

En "sikkerhed", der bygger på, at flere våben giver større tryghed, er et selvbedrag. Hver gang et våben føjes til de bugnende lagre, øges spændingen i verden.

Kun en oprørt, folkelig modstand kan standse atomoprustningen og mindske krigsfaren. En sådan folkelig bevægelse er undervejs overalt i Vesteuropa og USA, og i Østeuropa ses bevægelser og spirer til bevægelser, hvis arbejde trækker i samme retning. Disse bevægelser har til sammen en styrke, som kan gøre dem til en selvstændig politisk faktor for afspænding mellem øst og vest.

NEDRUSTNING NU

Nedrustningsforhandlingerne mellem de to supermagter har spillet fallit. Begge parter har både op til, under, og efter forhandlingerne stedse udviklet og opstillet nye atomvåbensystemer.

Supermagterne anvender begge bevidst "nedrustningsforhandlinger" til at argumentere for og legitimere netop deres oprustning og netop deres nye våbensystem over for deres egen befolkning, egne allierede og verdenssamfundet iøvrigt.

Dette sker ved at stille tilsyneladende rimelige krav om "gensidighed" og "balance". Der kan imidlertid opstilles et utal af "balancer" på grund af forskelligheder i supermagternes våbensystemer, geografi og militære strategier, hvorved en fælles accept af "balancen" bliver let at undgå. "Balance"-kravet er iøvrigt absurd, da begge parter længe har kunnet udslette hinanden adskillige gange.

"Nedrustningsforhandlingerne", som de kendes idag, er således et integreret og nødvendigt led i supermagternes atomoprustning.

Heller ikke på FN's nedrustningskonferencer levnes der meget håb om reel nedrustning. Vil vi have nedrustning, må vi derfor tage sagen i egen hånd.

Nej til Atomvåben kræver, at den danske regering fører en aktiv nedrustningspolitik, herunder tager skridt til ensidig nedrustning, også selv om Danmark skulle være det eneste land, der er beredt hertil. Nedrustning kommer ikke ved, at vi venter på de andre.

Nej til Atomvåben samarbejder med de kræfter i andre lande, øst som vest, der stiller de samme krav om ensidig nedrustning til deres egne regeringer. Vi tror, at ensidige nedrustningsskridt i ét land styrker kravet om tilsvarende skridt i andre lande.

GLOBAL SIKKERHED

Oprustningen er en byrde på verdens økonomi. Mens millioner af mennesker sulter i den tredje verden lægger oprustningen i stigende grad beslag på verdens økonomiske, teknologiske og videnskabelige ressourcer. Dermed er oprustningen en medvirkende årsag til økonomisk og teknologisk underudvikling i store dele af verden.

Kløften mellem den rige og den fattige del af verden er i sig selv en global spændingsfaktor, som bliver yderligere farlig ved supermagternes forsøg på at inddrage også den tredje verden i deres rivalisering.

Foruden de nuværende atomvåbenmagter har en række lande, også i den tredje verden, idag de økonomiske og teknologiske muligheder for at opbygge en selvstændig atomslagstyrke. Faren for at disse lande vil gøre brug af denne mulighed vokser, og dermed faren for at atomvåben spredes ukontrolleret over hele kloden.

Blandt forudsætningerne for en fredeligere verden er derfor også en ny fordeling af verdens rigdomme - fra det militære til det civile, fra de rige lande til de fattige.

Nej til Atomvåben arbejder for, at kravet om en ny økonomisk verdensorden skal indgå som et væsentligt led i dansk sikkerhedspolitik.

IMOD BLOKPOLITIK

I Europa er koncentrationen af atomvåben større end noget andet sted i verden. Her er atomkrigs-tærsklen lavere end noget andet sted, og her står supermagterne skarpest overfor hinanden.

Mellem de europæiske folk findes ingen konflikter, der kan begrunde Europas fortsatte deling i to fjendtlige blokke.

De to supermagter lægger gennem alliancesystemerne et massivt pres på hver deres halvdel af Europa. Blokdelingen og atomoprustningen er undertrykkende - lande imellem og i de enkelte lande.

Vi ønsker at fremme en udvikling, der kan frigøre Europa fra supermagternes dominans. Nej til Atomvåben vil samarbejde med de kræfter i øst og vest, hvis arbejde bidrager til at Europas folk bliver i stand til selv at bestemme deres fremtid. I den nuværende situation med skærpet konfrontation mellem blokkene lægger Nej til Atomvåben desuden vægt på at medvirke til at holde dialogen i gang på tværs af øst-vestgrænsen.

ATOMVÅBENFRI ZONER

Verden skal befries for atomvåben. Et væsentligt skridt på vejen hertil er oprettelsen af atomvåbenfri zoner. En atomvåbenfri zone forhindrer i sig selv ikke krig, og er heller ikke nogen garanti mod at blive indblandet i atomkrig. Værdien i oprettelsen af atomvåbenfri zoner ligger først og fremmest i deres virkning i fredstid, som et bidrag til en ny politik, der ikke bygger på oprustning og blokkonfrontation.

Nej til Atomvåben arbejder for et Europa uden atomvåben. En

traktat, der gør Norden til en atomvåbenfri zone, er et vigtigt skridt på vej til et Europa uden atomvåben, og har især sin værdi ved, at Danmark og Norge hermed frakobler sig NATO's atomstrategi. Hvis de nordiske lande siger nej til at lade sig forsvare med atomvåben, vil det være en støtte til kravet i andre dele af Europa om et forsvar, der ikke bygger på atomvåben.

DANMARK

Det danske forsvar er baseret på NATO's atomstrategi, som bygger på afskrækkelse med atomvåben. NATO har erklæret sig parat til at bruge atomvåben først i en krig, og NATO har besluttet, at der fra 1983 skal opstilles 572 nye mellemdistanceraketter i Europa.

Danmark accepterer NATO's strategi for første-brug af atomvåben. Danmarks forsvar bygger på, at NATO er villig til at bruge sine atomvåben i krig. Danmark er direkte medansvarlig for NATO's beslutning om at opstille de 572 nye raketter i Europa. Dermed har Danmark været med til at øge spændingen i verden.

Danmark accepterer, at fremmede fly og tropper - muligvis atombevåbnede - skal overføres til Danmark allerede på et tidligt stadium af en krise. Danmark indgår militært i den såkaldte Enhedskommando, der omfatter Danmark og Slesvig-Holsten, og Slesvig-Holsten er spækket med atomvåben. Danske soldater trænes da også i brug af atomvåben. Endvidere deltager Danmark i NATO's atomplanlægningsgruppe.

Dermed udhules den traditionelle danske afstandtagen fra atomvåben, og Danmark er blevet fastere bundet til en offensiv, spændingsskabende atomstrategi.

Nej til Atomvåben arbejder for at skabe et folkeligt pres for en aktiv og selvstændig dansk nedrustnings- og afspændingspolitik både i og udenfor NATO. Vi forlanger, at Danmark frakobler sig NATO's atomstrategi, udmelder sig af NATO's atomplanlægningsgruppe, opsiger aftalen om at kunne modtage amerikanske kampfly i krisetid, og trækker støtten til NATO's nye mellemdistanceraketter tilbage.

Vi vil presse den danske regering til at arbejde for en traktatfæstet atomvåbenfri zone i Norden og for et Europa uden atomvåben, til at fordømme fortsatte atomprøvesprængninger og til at kræve stop for udvikling og opstilling af nye våbensystemer. Vi forlanger, at regeringen udarbejder alternativer til den nuværende forsvars- og sikkerhedspolitik, og vi ønsker et uafhængigt dansk freds- og konfliktforsknings-institut oprettet.

Vi kræver et ubetinget nej til atomvåben på dansk jord.

NEJ TIL ATOMVÅBENS STRUKTUR

Som græsrodsbevægelse har NTA ikke nogle egentlige foreningsvedtægter eller love. Der er dog gennem årene opstået en række mere eller mindre fastlagte procedurer så bevægelsen kan fungere med så stor slagkraft som muligt, såvel i den enkelte lokalgruppe som på landsplan. Disse regler forandres jævnligt efter erfaring og nye behov.

LANDSMØDET, der afholdes mindst hvert halve år, er bevægelsens fællesforum, hvor retningslinierne lægges for de kommende aktiviteter og der tages stilling til NTA's fredspolitiske kurs. Her mødes alle interesserede NTA-aktivister til udveksling af ideer og synspunkter i gruppediskussioner og fællesmøder. På landsmødet forelægges også det fælles regnskab, og de principielle hovedlinier for bevægelsens struktur og arbejde vedtages. Landsmødet er således NTA's "øverste" organ.

Imellem landsmøderne fungerer KOORDINERINGSMØDET som NTA's besluttende myndighed i aktuelle sager. Det afholdes hver torsdag på landskontoret i København (Dronningensgade 14) kl. 19.30 og er - som alle møder indenfor NTA - åbent for alle interesserede.

Koordineringsmødet behandler aktuelle henvendelser til landskontoret, eventuelle presseudtalelser, beslutninger om landsdækkende aktioner, henvendelser til politiske partier etc. Lokalgrupper og emnegrupper kan via landskontoret foreslå emner og initiativer, som ønskes drøftet og iværksat, ligesom de NTA-grupper, der måtte ønske det, konsulteres inden en landsdækkende aktion sættes i værk.

Hvis der kræves beslutninger af særlig principiel karakter for NTA som landsdækkende organisation rådspørges alle grupperne inden, så beslutningsgrundlaget for koordineringsmødet er så bredt som muligt.

Men i det daglige arbejde er det LANDSKONTORET der varetager NTA's interesser på landsplan. Landskontoret besvarer henvendelser fra interesserede, koordinerer ideer og initiativer og bringer dem videre til grupperne, og ekspederer salg og forsendelse af informationsmaterialer.

Foruden en frivillig kontorgruppe passes landskontoret af en fastansat langtidsledig under jobtilbudsordningen. Den fastansatte har dog ikke større kompetence end andre aktive i NTA.

DET VIGTIGSTE ARBEJDE SKER I GRUPPERNE

Det væsentligste arbejde foregår i de enkelte grupper. Enhver kan tilslutte sig NTA og enhver kan danne lokal- og emnegrupper i NTA og regelmæssigt få tilsendt informationsmateriale. Enkeltpersoner kan udover NTA's kvartalsavis ligeledes få til-

sendt gruppernes informationsaftale mod et årligt tryknings- og portogebyr (p.t. 100 kr pr ½ år).

LOKALGRUPPER har fuld selvbestemmelsesret indenfor rammerne af NTA's politiske grundlag og landsmødevedtagelser. Gruppernes opgave er især at skabe debat og formidle oplysning om atomvåben og oprustning i det lokale område. Det kan være alt lige fra læserbreve til større arrangementer (høringer, diskussionsaftener, film, workshops etc.) - alt efter gruppernes kapacitet og iderigdom. Lokalgrupperne skal forsøge at være økonomisk selvkørende og kan købe salgsmateriale fra landskontoret til særlig lokalgruppepris.

EMNEGRUPPER der især er oprettet i Københavns-området, koncentrerer deres arbejde omkring en bestemt opgave. F.eks. redigerer og udgiver BLADGRUPPEN NTA's kvartals-avis og det interne blad "Måneds-nyt" der sendes til gruppernes aktivister. PLANCHE-GRUPPEN kommer med oplæg og ideer til udstillinger, plakater, postkort og andet salgsmateriale. UNDERVISNINGSMATERIALE-GRUPPERNE udarbejder materiale, der kan bruges i henholdsvis folkeskolen og gymnasiet. INTERNATIONAL GRUPPE varetager kontakten med fredsgrupper og organisationer i udlandet og deltager i internationale møder omkring det fælles fredsarbejde. KAMPAGNE-GRUPPEN planlægger aktioner og udarbejder baggrundsmaterialer.

ØKONOMI-GRUPPEN varetager NTA's fælles økonomi og sørger for fordelingen af indsendte bidrag. NTA har en fælles landsdækkende girokonto, men alle lokal- og emnegrupper kan desuden oprette deres egen girokonto. Ligeledes kan alle grupper søge økonomigruppen om støtte til et projekt. Såfremt landskassens økonomi kan klare det (hvilket i perioder kan knibe) offentliggøres alle indkomne ansøgninger i et "flyveblad fra økonomigruppen" der sendes til alle grupper. Såfremt der ikke foreligger protester mod bevillingen fra mindst 2 grupper inden 14 dage er beløbet bevilget. Økonomigruppen fungerer officielt som NTA's bestyrelse i forbindelse med offentlige myndigheder.

HVEM KAN UDTALE SIG PÅ NTA'S VEGNE ?

Enhver, der er tilknyttet NTA kan udtale sig (f.eks. i læserbreve) under eget navn og adresse og som "aktiv i NTA". Lokalgrupper kan udtale sig på egne vegne og underskrive sig med f.eks. NTA-Kolding lokalgruppe, indenfor rammerne af det fælles vedtagne grundlag. Landsmødet kan udtale sig på hele NTA's vegne ligesom koordineringsmødet imellem landsmøderne er berettiget til at udtale sig på NTA's vegne. Som forsøgsordning (foreløbig indtil efteråret -83's landsmøde) er der nedsat en 3-personers presseudtalelses-gruppe, der kan reagere hurtigt i aktuelle sager.

NTA'S SAMARBEJDE MED ANDRE FREDSBEVÆGELSER

NTA er en af Danmarks mange forskellige fredsbevægelser og for at gøre presset på de politiske beslutningstagere så

stærkt som muligt, er det naturligt at vi samarbejder med andre fredsgrupper og landsdækkende organisationer, når lejlighed gives, og det kan fremme de mål, som NTA har sat sig.

Dog har landsmødet besluttet, at NTA ikke kan indgå i et fast samarbejde med en/flere organisationer over en længere periode (i en såkaldt "paraply-organisation"), men at vi ønsker at tage stilling fra sag til sag. Derfor er NTA f.eks. heller ikke gået ind i sammenslutningen Landskampagnen "stop Atom-raketterne", men har deltaget aktivt som selvstændig organisation i bl.a. arrangementet af Påskemarcherne -83 og Fredskonference -83.

Imellem landsmøderne er det koordineringsmødet, der beslutter om NTA skal deltage i en større landsdækkende aktion med andre fredsbevægelser, ligesom NTA-aktivister, der deltager i fællesarrangementer på NTA's vegne skal melde tilbage til koordineringsmødet om relevante beslutninger, så man sikrer sig at fællesarrangementet ikke går ud over NTA's politiske grundlag.

Arrangementer, som NTA ikke deltager i, kan alle NTA-aktivister selvfølgelig også medvirke i - blot kan de ikke repræsentere NTA.

PENGE ER IKKE ALT - MEN ALLIGEVEL !

Den væsentligste indsats i fredsarbejdet er selvfølgelig den enkelte aktivists personlige arbejde. Men samtidig er der brug for oplysningsmateriale og salgsmateriale - og det koster alt sammen (for slet ikke at tale om porto!).

Den næstbedste indsats er derfor at yde et økonomisk bidrag til NTA. Og der findes mange muligheder!

Man kan indbetale frivillige bidrag.

Eller man kan "love" at sende 500 kr (eller et andet fast beløb) om året, evt. fordelt på rater.

Eller man kan oprette en "økonomistøtte-gruppe" blandt kollegaer, venner og naboer, hvor hver person giver en 10'er eller mere en gang om måneden eller i kvartalet til den fælleskontakt-person, der samler pengene ind og sender dem til NTA. Økonomistøtte-gruppen vil så regelmæssigt modtage orientering om NTA's arbejde.

INTERNATIONALT FREDSSAMARBEJDE

Et af de måske væsentligste træk ved den nye uafhængige europæiske og amerikanske fredsbevægelse er, at den er stærkt internationalt orienteret.

Dette giver sig udslag både ved et mere formaliseret samarbejde, som også NTA deltager i, hvor fredsaktivister fra de forskellige europæiske og nordamerikanske landes fredsbevægelser med jævne mellemrum mødes for sammen at drøfte de sikkerhedspolitiske problemer og lægge planer for fremtiden, - og gennem mere spontane kontakter over grænserne.

Til de internationale samarbejds møder mødes repræsentanter for uafhængige fredsbevægelser fra de vesteuropæiske lande, USA og Canada. Med uafhængig forstås, at de er uafhængige af politiske partier og uafhængige af de to blokdannelser. Møderne har stor betydning fordi de muliggør en koordinering imellem landenes fredsaktiviteter.

I forbindelse med dette samarbejde udgives et tidsskrift, DISARMAMENT CAMPAIGNS der fortæller om de aktiviteter, der har fundet sted, og bringer en kalender over kommende aktiviteter. Tidsskriftet der kommer 11 gange om året, dækker begivenheder fra hele verden. Det har efterhånden fået korrespondenter fra mange egne af jordkloden, og det er meget værdifuldt som inspirator og som oplysende organ. (Adressen er: Disarmament Campaigns, Anna Paulownaplein 3, Postbox 18747, 2502 ES The Hague, Holland)

De spontane kontakter over grænserne er ved at vokse til et sådant omfang, at man i stedet for fredsbevægelse snart kan tale om en folkebevægelse. En folkebevægelse, der er ved at skabe en ny, ikke-voldelig og folkelig kultur.

Der afholdes rundt om i Europa og Nordamerika konferencer og aktivismøder, som bliver flittigt besøgt af fredsaktivister fra andre lande, store og små nationale demonstrationer bliver støttet af udenlandske deltagere og af hilsner fra andre landes fredsbevægelser, folk rejser for at fortælle om de mange problemer, som verdenspressen ikke beskæftiger sig med, men som det er vigtigt for fredsbevægelserne at kende til, og folk bruger deres ferier til at kontakte fredsgrupper i andre lande og lære om deres arbejde.

Det gælder også for Østeuropa, hvor der i forskellige lande er dukket mindre grupper op som - i modsætning til den officielle fredsbevægelse, der kun kritiserer den vestlige oprustning - også er begyndt at sætte spørgsmålstegn ved oprustningen i Østblokken. Fælles for disse grupper er ønsket om større kontakt mellem mennesker på alle niveauer på tværs af blokdelingen mellem Øst og Vest.

Denne internationale orientering er af enorm betydning for den nye og uafhængige fredsbevægelse. Som krigsforberedelserne ("Forsvaret" hedder det) er internationale, må modstanden mod oprustningen også være det.

Der eksisterer i dag en udstrakt bevidsthed blandt folk om forholdene i andre lande. TV har selvfølgelig betydet meget herfor, men de personlige kontakter betyder langt mere. Folk er klar over, under hvilke former vort fælles problem giver sig til kende i andre lande og de er i stand til at forstå deres egne problemer i forhold til den større helhed.

Dette betyder, at det ikke længere vil være let at bedrage folk med lokale, tilsyneladende løsninger, der i virkeligheden ingen betydning har for helheden.

Det betyder også, at folk er i stand til at se sammenhængen i, hvad der sker rundt om i verden.

Og endelig betyder det, at der er vokset en følelse af solidaritet op mellem folk fra alle dele af jorden, som der næppe har eksisteret mage til i verdens-historien.

Du kan glemme de beretninger, du har læst i aviser og bøger, du glemmer aldrig de beretninger, du har fået fra folk, du har lært personligt at kende, og som kan fortælle ud fra egne erfaringer.

På den måde kender vi til problemerne omkring uranudvindingen rundt om i verden og dens livsfarlige virkninger. Vi ved at uranudvindingen følges med stigende cancer-hyppighed, at landskaber og levemuligheder ødelægges og at hele befolkningsgrupper ofte tvangsforflyttes, således som det har været tilfældet i Nord-Australien.

Vi kender de frygtelige konsekvenser af samtlige atommagters atomprøvesprængninger i Stillehavet, hvor cancerdødsfaldene stiger, og hvor de indfødte befolkningers kultur og sociale forhold ødelægges gennem forflytninger og invasion af store militære styrker.

Vi har talt med folk, der har oplevet atombombningen af Hiroshima, og vi kender til forsøget på at opruste Japan på samme måde som Vesteuropa.

Vi kender de steder, hvor det er planen, at de nye euro-missiler skal udstationeres og vi har deltaget i fredslejlighedens ikke-voldelige protester.

Vi kender også den hastige militære udbygning i havne og ved flyvepladser rundt om i Europa, og vi kender folk i de byer, der skal fungere som baseområde for de nye Trident-ubåde i England og Amerika.

Vi har modtaget ikke-voldstræning fra "Livermore Action Group", der ved ikke-voldelige aktioner har henvendt offentlighedens opmærksomhed på det ene af USA's store våbenudviklingslaboratorier, og vi kender og støtter fredsaktivister fra de lande, hvor folkelige oprustningsprotester bliver mødt med fængsel og forfølgelse, som i Tyrkiet og de østeuropæiske lande.

Vor globale bevidsthed er i dag så stor som ingen historie-

eller avislæsning kan gøre den, fordi den bygger på personlig viden og medmenneskelige samhørighedsfølelser.

Det er den globale bevidsthed der gør, at man kan tillade sig at være en smule optimistisk med hensyn til muligheden for at overvinde atomkrigstruslen. Men der er lang vej igen. Og der er brug for at den globale samhørighed breder sig til mange flere mennesker endnu.

HVIS DU VIL VIDE MERE OM NEJ TIL ATOMVÅBEN, HVIS DU VIL IND I EN LOKALGRUPPE ELLER OPRETTE EN SELV, KAN DU RINGE TIL NTA'S LANDSKONTOR, SOM HAR ÅBENT HVERDAGE FRA 11 TIL 17, ONSDAGE OG TORSDAGE DOG FRA 11 TIL 19. TLF: 01 54 86 86.

